

Sygn. akt IV CSK 520/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Monika Koba

w sprawie z wniosku Z.Z.
przy uczestnictwie W.Z.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 kwietnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 10 lipca 2017 r., sygn. akt II Ca [...] /16,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 lipca 2017 r. Sąd Okręgowy w B. orzekając na skutek apelacji wnioskodawczyni i uczestnika w punkcie I zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w B. z dnia 8 czerwca 2016 r. w ten sposób, że: a) w punkcie I ppkt 1) wartość opisanej w nim nieruchomości określił na 1.033.414,00 zł; b) w punkcie I ppkt 2) wartość opisanej w nim nieruchomości określił na 454.983,00 zł; c) w punkcie I ppkt 3) wartość opisanej w nim nieruchomości określił na 38.539,00 zł; d) w punkcie I ppkt 12) kwotę 81.212,22 zł zastąpił kwotą 40.880,22 zł; e) w punkcie II ustalił, że W.Z. poniósł wydatki z majątku osobistego na majątek wspólny w kwocie 7.426 zł i oddalił wnioski Z.Z. oraz W.Z. w pozostałym zakresie; f) w punkcie III ppkt 1 f) kwotę 81.212,22 zł zastąpił kwotą 40.880,22 zł; g) w punkcie V tytułem dopłaty zasądził od wnioskodawczyni Z.Z. na rzecz uczestnika W.Z. kwotę 301.593,98 zł płatną w terminie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia, z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia w terminie płatności; h) dodał punkt „V a” o treści: „zasądzić od wnioskodawczyni Z.Z. na rzecz uczestnika W.Z. kwotę 3.713,00 zł tytułem rozliczenia wydatków z punktu II; w punkcie II oddalił obie apelacje w pozostałym zakresie; w punktach III - IV orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego. W motywach rozstrzygnięcia wskazał, że zasadny okazał się zarzut apelacji wnioskodawczyni dotyczący określenia wartości nieruchomości nr [...] położonej w N., którą to wartość Sąd Okręgowy ustalił na kwotę 454.983,00 zł, opierając się na przeprowadzonej w toku postępowania apelacyjnego opinii biegłej z zakresu szacowania nieruchomości K.K-C.

Orzeczenie to zostało zaskarżone skargą kasacyjną przez wnioskodawczynię. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazała, że skarga jest oczywiście uzasadniona, ponieważ Sąd Okręgowy dopuścił się oczywistego naruszenia przepisów, tj. art. 46 k.r.o. w zw. z art. 684 w zw. z art. 567 § 3 w zw. z art. 217 § 3 w zw. z art. 232 w zw. z art. 278 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., jak również art. 382 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oraz art. 382 w zw. z art. 316 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Podniosła, że Sąd Okręgowy błędnie ustalił wartość nieruchomości,

działki nr [...] w N., rażąco ją zaniżając i nie uwzględniając zmian w stanie prawnym, jakie nastąpiły od daty ustania wspólności majątkowej.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną uczestnik postępowania wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie. Cel wymagania określonego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej *prima facie*, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności orzeczenia z zasadniczymi i nie podlegającymi różnej wykładni przepisami albo jego wydania w wyniku oczywiście błędnej, widocznej bez głębszej analizy prawniczej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa. Natomiast skarżący przedstawiając, jako okoliczność uzasadniającą rozpoznanie skargi kasacyjnej „oczywiste naruszenie prawa” powinien wykazać kwalifikowany charakter tego naruszenia (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100 i z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49).

Skonfrontowanie zaskarżonego orzeczenia z uzasadnieniem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, by spełniona została, wyżej zdefiniowana, przesłanka oczywistej zasadności skargi.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że wartość składników majątku podlegającego podziałowi ustala się według stanu na dzień ustania wspólności majątkowej i według cen obowiązujących w chwili zamknięcia rozprawy. W przypadku, gdy przyczyną ustania wspólności majątkowej jest orzeczenie rozwodu, datą ustania tej wspólności jest dzień uprawomocnienia się tego wyroku (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2010 r., IV CSK 429/09, nie publ. i z dnia 18 stycznia 2017 r., V CSK 205/16, nie publ.).

Skarga kasacyjna jest instrumentem prawidłowości stosowania prawa przez sądy, a nie instrumentem kontroli ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, którymi Sąd Najwyższy w postępowaniu kasacyjnym jest związany (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Istota zarzutów skargi, z którymi skarżąca wiąże jej oczywistą zasadność, polega właśnie na zakwestionowaniu poczynionych przez Sąd Okręgowy ustaleń faktycznych odnoszących się do wartości nieruchomości - działki nr [...] położonej w N., poczynionych w oparciu o opinię biegłej.

W motywach zaskarżonego orzeczenia Sąd Okręgowy wyjaśnił, dlaczego podzielił sporządzoną w toku postępowania apelacyjnego opinię biegłej z zakresu szacowania nieruchomości K.K-C., wskazując, że biegła określiła wartość rynkową tej nieruchomości, dokonując szczegółowego opisu tej nieruchomości, jak też przyjętej metody szacowania, przeprowadzając analizę rynku lokalnego nieruchomości, wybierając nieruchomości podobne, dokonała oceny cech rynkowych nieruchomości zabudowanych i niezabudowanych, a następnie określiła wartość rynkową szacowanej nieruchomości według jej stanu na dzień 19 lutego 2013 r., a więc na dzień uprawomocnienia się wyroku orzekającego rozwód stron. Sąd Okręgowy w uzasadnieniu rozstrzygnięcia szczegółowo odniósł się do podniesionych przez skarżącą zarzutów do opinii. Wyjaśnił, że biegła uwzględniła specyfikę działki nr [...] w N. i możliwość przekształcenia w przyszłości sposobu użytkowania znajdującego się na niej budynku – formalnie gospodarczego, w budynek mieszkalny, musiała jednak brać pod uwagę, że na dzień ustania wspólności wyceniana nieruchomość była działką rolną, a znajdujący się na niej budynek był w stanie surowym, bez instalacji i miał funkcję budynku gospodarczego. Wbrew stanowisku skarżącej biegła uwzględniła, zatem przy

wycenie potencjał działki, mający wpływ na jej wartość rynkową, czyli możliwość jej przekształcenia w przyszłości na cele mieszkaniowe (k. 1052 - 1053).

O oczywistej zasadności skargi nie może świadczyć subiektywne stanowisko skarżącej, że ustalona przez biegłą wartość wycenianej nieruchomości, jest rażąco zaniżona, wyprowadzone w oparciu o wskazywane we wniosku ceny m² gruntów, w sytuacji gdy biegła uznała je za nieadekwatne, wskazując przyczyny zajmowanego stanowiska (k. 1052 - 1054). Teza jakoby wyceniana działka miała wartość 2.000.000 zł, w sytuacji, gdy biegła wyceniła ją na kwotę 454.983 zł, sprowadza się w istocie do kontynuowania w postępowaniu kasacyjnym kwestionowania przeprowadzonego przed Sądem Okręgowym dowodu z opinii biegłego.

Ponadto, skarżąca nie zgadzając się dowodem z opinii biegłego przeprowadzonym w postępowaniu apelacyjnym i uznając, że w procesie wyceny nie zostały uwzględnione dokumenty mogące mieć wpływ na wnioski opinii, nie składała wniosku o dopuszczenie dowodu z kolejnej opinii. Jeżeli natomiast jej wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego należało odnieść również do działki [...] (k. 1054), to po oddaleniu przez Sąd Okręgowy tego wniosku nie zgłoszono zastrzeżeń w trybie art. 162 k.p.c. (k. 1055). W konsekwencji argumentacja skarżącej, nie przekonuje o tym, że Sąd Okręgowy ferując zaskarżone orzeczenie dopuścił się kardynalnych błędów, w stopniu przemawiającym za oczywistą zasadnością skargi.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu.

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie 520 § 3 w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 7 i § 5 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu obowiązującym od dnia 27 października 2016 r. (Dz. U. z 2016, poz. 1800, ze zm.).

aj

a.l.